

није нашла чврсто политичко упориште у Енглеској па је и пропала.

Иначе, прве идеје о економском представљању потичу још из XVIII века, од социјалиста – утописта (Сен Симона, Овена и др.) који су предлагали да наспрам политичког парламента треба да постоји и онај други – економски који би претресао питања из социјално-економске сфере друштва. Најдаље у тим размишљањима је отишао Сен Симон који је на тој идеји заговарао и преуређење самог друштва јер је тражио да управљање земљом пређе из руку непроизвођача у руке индустријалаца, уметника и научника.

Под утицајем оваквих идеја и праксе, поред политичког и федералног, помиње се и социјално-економски дводомни систем парламента (социјално-економски бикамерализам).

У основи економског и социјалног представништва налази се становиште да држава није само политичка заједница него и заједница економских, професионалних, трговачких, научних, културних, религиозних и других друштвених група и интереса. У структури парламента та разноликост друштвених интереса долази до изражаја тако што су у једном дому заступљени грађани као носиоци политичких интереса, док су у другом дому заступљени грађани као носиоци одређене професије или вршиоци одређене делатности или као припадници разних друштвених, културних, конфесионалних и других друштвених група. Прве облике економског парламента (представништва) срећемо у Вајмарској Немачкој где је био успостављен разуђен систем радничких и службеничких савета одоздо па преко регионалних све до Економског савета Рајха на врху. Други модел економског представништва су биле корпорације које је Мусолини увео у фашистичку организацију Италије. То су биле економске установе националног карактера, образоване са задатком да организују и обједине разне гране производње. Мусолинијеве корпорације су биле образоване углавном по начелу производа (па су биле установљене двадесет две корпорације и на њиховом врху је стајао Национални савет који је у интересу националне привреде имао да одржава везу и јединство између разних корпорација.

Најрадикалнији покушај увођења економског парламента је учињен у Француској за време Де Гола који је предлагао трансформацију Економског и социјалног савета у равноправни дом са политичким парламентом. Тај предлог Де Гола није прошао на референдуму априла 1969. год. (због чега се овај и повукао из политике) па тако и није